

عنوان مقاله:

کاربرد شاخص کارایی مصرف آب و تابع عملکرد در تعیین الگوی کشت با هدف افزایش کارایی مصرف آب

محل انتشار:

دومین کنفرانس مدیریت منابع آب (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حسین دهقانی سانج - استادیار پژوهش، موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی کرج

محمد مهدی نخجوانی مقدم - مربی پژوهشی، موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی کرج

خلاصه مقاله:

محدودیت منابع آبی، رشد سریع جمعیت و نیاز به تولید مواد غذایی بیشتر سبب شده است که بخش کشاورزی نسبت به سایر بخشهای مصرف کننده آب تقاضای بیشتری را برای مصرف آب داشته باشد. از طرفی کشور و بخصوص حتی در شرایط حاضر با کمبود آب روبرو می باشد. بنابراین مهمترین چالش بخش کشاورزی در شرایط کنونی تولید بیشتر غذا از آب کمتر است. در این زمینه یکی از مهمترین راهکارها، افزایش کارایی مصرف آب (WP) در بخش کشاورزی است. بررسی کارایی مصرف آب گندم و ذرت در طی 5 سال نشان داد، دامنه تغییرات WP گیاه گندم در ایران نسبت به دامنه گزارش شده توسط فائو بالاتر بود. همچنین دامنه تغییرات WP گیاه ذرت در شمال غربی ایران نسبت به دامنه گزارش شده توسط فائو بالاتر بود، در عوض این دامنه در منطقه جنوب غربی ایران دامنه پایین تری را نشان داد. دامنه تغییرات WP برای گندم بین 0/5 تا 1/8 کیلوگرم بر مترمکعب و برای ذرت بین 0/3 تا 2/3 کیلوگرم بر متر مکعب بود. دامنه وسیع کارایی مصرف آب، فقدان برنامه ریزی و مدیریت برای افزایش تولیدات کشاورزی را نشان میدهد. تغییرات کارایی مصرف آب WP را می توان به نوع اقلیم، تقویم گیاهی و مدیریت آبیاری نسبت داد. حداکثر WP گندم در منطقه مشهد و در شرایط کاربرد کمآبیاری در طول فصل رشد گیاه بود در حالیکه حداکثر WP ذرت در منطقه کرج و در شرایط آبیاری کامل گیاه حاصل شد. نتایج بررسیها نشان داد که اولویت کاشت گندم بایستی در مناطقی از ایران باشد که با مصرف آب به میزان 300 میلیمتر، کارایی آب محصول گندم در حدود 1/5 کیلوگرم بر متر مکعب حاصل شود و کاشت گیاه ذرت نیز در مناطقی از ایران قابل توصیه است که با مصرف آب به میزان 600 میلیمتر به کارایی آب محصول ذرت در حدود 1/3 کیلوگرم بر متر مکعب حاصل شود.

کلمات کلیدی:

کارایی مصرف آب، ذرت، گندم و ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/13508>

